

FULLA PARROQUIAL

DEL BISBAT DE GIRONA

Indulgència

En concedeix 50 dies a tots els qui amb devoció llegeixin o escoltin llegir aquesta fulla, l'Il·lm. Dr. D. Josep Vila i Martínez, Bisbe d'aquesta Dòcesi.

MARTIROLOGI

4. DIUMENGE, II de Quaresma.—✠ Sants: CASIMIR, príncep de Polònia, cr.; Adrià i comps. mrs.; Lluci, p. i mr.—*Missa del Diumenge, color morat.*—«Benhaurats els qui sempre serven equitat i practiquen la justícia». (Trac.)
5. DILLUNS.—Sants: Joan Josep de la Creu; Focas, hortolà, mr.; Geràssim, ab. i el B. Nicolau Factor, fill de València.—*Missa de la Fèria, color morat.*—«Tinc el meu esguard constantment girat envers el Senyor».—(Ofici.)
6. DIMARTS.—Sants: Olaguer, fill i Bisbe de Barcelona; Perpètua i Felicitat, mrs.; Coleta, v.—*Missa de Stes. Perpètua i Felicitat, color vermell.*—Lluna plena.—«Oh Déu meu Salvador, heveu estat mon protector».—(Epístola.)
7. DIMECRES.—Sants: Tomàs d'Aquino, dr. Patró de les Escoles catòliques; Gaudiós i Teofil, bisbes.—*Missa de S. Tomàs, color blanc.*—Dejuni.—«He invocat el Senyor i l'esprit de Saviesa ha vingut a mi».—(Ep.)
8. DIOUS.—Sants: Joan de Déu, fundador, Patró de malalts i hospitals; Aurelia de Nice, mr.—*Missa de S. Joan de Déu, color blanc.*—«Amaràs el pròxim com a tu mateix».—(Evangeli.)
9. DIVENDRES.—Sants: Pacià b. fill de Barcelona; Francisca, vda. romana; Catarina de Bolònia, vg., clarissa.—Dejuni amb abstinència.—*Missa de Sta. Francisca, color blanc.*—«La dona qui tem a Déu serà lloada».—(Ofici.)
10. DISSABTE.—Sants: Macari, b.; MELITÓ I COMPANYS MRS.; Droctoveu i Atal, abats.—Dejuni.—*Missa de S. Melitò i comps. mrs, color vermell.*—«Oh justos, alegruevos en el Senyor».—(Ofici.)
11. DIUMENGE, III de Quaresma.—✠ Sants: Eulogi, prev. i Eutimi, b., mrs.; Fermi, ab.; Beat Salvador d'Horta, fill de Sta. Coloma; Aurea, v.—*Missa del diumenge, color morat.*—«Camineu en la caritat com el Crist que ens ha estimat».—(Epist.)

Evangelh

(Sant Mateu, cap. XVII, vv. 1-9.)

N dia prengué Jesús a Pere, Jaume i Joan, son germà, i se'ls endugué tots sols amb Ell, a una alta muntanya. I davant d'ells es transfigurà, i la seva cara resplendia, com el sol, i ses vestidures tornaren blanques com la llum. I heu's aquí que els aparegué Moisès i Elies [conversant amb ell. I prenent Pere la paraula, diu a Jesús: «Senyor, aci fa de bon estar: si voleu, fem-hi tres tabernacles, un per Vós, un per Moisès, i un per Elies.» Encara ell parlava, heu's aquí que un núvol lluminós els cobrí, i del núvol heu's aquí una veu que deia: «Aquest és el meu Fill, l'Estimat, en qui he posat totes mos complacéncies: escolteu-lo.» En sentir-ho els deixebles, caigueren en terra, i els prengué una gran temor. I Jesús s'acostà, i els tocà, i es digué: «Alceu-vos i no temeu.»—I alçant els ulls no veieren ningú, sinó Jesús sol. I davallant de la muntanya, els feu Jesús aquest manament: «No direu a ningú aquesta visió, fins que el Fill de l'home hagi ressuscitat d'entre els morts.»

La muntanya del Tabor. -- La muntanya elevada de que ens parla l'evangelh d'avui, on Jesús va ésser transfigurat i va mostrar la seva glòria als tres apostols escullits, és, segons una tradició molt antiga, la muntanya del Tabor, situada a la Galilea; és bastant elevada i del cim de la mateixa es contempla un ample panorama; és àrida i amb poca vegetació, com la majoria de les muntanyes de Terra Santa. En temps de Sant Geroni, al sigle IV, hi havia edificades tres Esglésies, en record de les tres tendes que Sant Pere volia construir, quan entusiasmada per la glòria de Jesús, volia quedar-se en aquell cim i fer-hi la seva estada. Ara tot són runes, però permaneix la muntanya, lloc sempre venerable, santificat per la presència del Salvador i que els devots peregrins visiten, per tal de venerar el misteri que tingué lloc en el seu cim, misteri de glòria i plaer puríssim, que contrasta amb la sequedat i nuesa de la muntanya.

Val més anar al cel espantat
que al infern sense espantar-se.

Els goigs i alegries d'aquest mon, per santes que siguin, no son duradores i contrasten amb les dolors que son el patrimoni d'aquesta vall de llàgrimes; la glòria veritable i eterna es troba no més a dalt del Cel: fem els possibles per alcançar-la.

Patró de la setmana: Sant Melitó i companys màrtirs.

En temps de l'emperador Licini, a la ciutat de Sebaste (Armènia) quaranta soldats feren pública professió de llur fe i foren empresonats i castigats amb diversos turments. Finalment, al pic de l'hivern foren submergits a un llac d'aigua gelada. Llavors els companys feren aquesta pregària: «Senyor, hem entrat quaranta al combat, feu que siguem quaranta a rebre la corona»

Un d'ells però, flaquejà, i no sabent resistir més abandonà els companys i es tirà a un bany d'aigua tèbia que hi havia a posta. Llavors un dels centinelles que els

guardava, el qual havia vist com baixaven del cel les corones dels que eren constants, feu pública professió de la seva fe, i anà a ocupar el lloc que el covard havia deixat buit en claudicar.

Els butxins multiplicaren els turments i tots els màrtirs en moriren menys el més jove, anomenat Melitó, al qui la seva mare anava exhortant per a que no reculés. I veient que els butxins en carregaren a un carro els cadàvers deixaven el seu fill qui encara era viu, encara que molt mal parat, s'el carregà a coll i anà seguint el carro. El

seu fill màrtir morí pel camí en braços de sa mare. i ella mateixa col·locà ses despulls en el clot on s'havien de consumir tots. El gest d'aqueixa mare tan cristiana feu

que es mantingués el número quaranta, aquells soldats companys en la carrera de les armes devingueren germans en la confessió de llur fe.

EL DEJUNI QUARESIMAL

Els qui no observen i combaten els dejunis, són pitjors que els pagans, i que els infidels i els heretges.

Són pitjors que els pagans, perquè els xinesos, els indis, els fenicis, els egipcis, els grecs, els romans i molts d'altres pobles idòlatres, es creien honorar i desagreguar les seves falses divinitats, imposant-se no solament dejunis privats, sinó també solemnes i públics.

Són pitjors que els infidels i els heretges, car dejunen els jueus, els mahometans i els protestants fent-ho alguns d'ells amb molta freqüència i molt rigor.

Entre els mahometans n'hi ha que serveixen els dejunis amb tanta escrupolositat que, pel temor de trencar-los, s'abstenen fins i tot de ficar el cap dintre l'aigua de la banyera, i d'ensumar cap perfum; de manera que ni tan sols els queda el recurs de *sucar pa amb l'olor* de les viandes prohibides.

Veus aquí quins són els que no volen dejunar ni sentir parlar de dejunis:

Els que, com diu Sant Pau, *tenen per Déu el seu ventre.*

Els goluts, *que viuen per menjar, en lloc de menjar per viure.*

Els ganduls, *que fan l'ofici del burgès, menjar, beure i no fer res.*

Els indiferents, que diuen: *mengem i beguem, que a la mort ja hi arribarem.*

Els venals, que tenen per màxima: *afarta'm bé i diga'm moro.*

I tots els dissoluts que sembla talment que s'esmerin a seguir al peu de la lletra aquest cinic consell que Sardanàpal manà que possessin al seu sepulcre, a guisa d'epitafi:

*Mentre vius, beu, menja i gosa
que és no-res tota altra cosa.*

Si llegiu el *Flos Sanctorum*, hi trobareu aquests casos notables de longevitat:

Sant Joan d'Egipte visqué 90 anys; San Francesc de Paula, 91; Sant Sabas, 92; Sant Macari, 99; Sant Joan Silencier, 104; Sant Antoni i Sant Teodosi, abats, 105; Sant Pau, primer ermità, 113, i Sant Arseni, 120.

Tant ells com molts d'altres que podriem esmentar, amb tot i dejunar estretament i fer la més aspra penitència, no sols assoliren llarga vida, sinó també la perfecció evangèlica; la qual cosa demostra palesament que, com diu l'Escriptura, *la temperança en el menjar i el beure és la salut del cos i de l'ànima.*

El Catecisme

La ciència del catecisme és en substància tota la ciència de la vida i de l'eternitat; tota la ciència de Déu i dels homes; tota la ciència dels deures més respectables; tota la ciència de l'home privat i de l'home ciutadà, sense la qual falta a les demés ciències base en la qual fundar-se, norma per la qual regir-se, fi principal al qual endreçar-se. Lo essencial del Catecisme és la que fa savis als rudes, i sense la qual no passen de molt ignorants, fins els qui en altres coses semblen els més savis. — (*Sardà i Salvany*)

Funcions

Religioses

MOVIMENT

PARROQUIAL

Avui: A la missa de 2/4 de 9, funció dels 7 Diumenges a S. Josep. A la tarda, rosari, via-crucis i estació de la Butlla.

Viàtic: S'ha portat a Francisco Fàbrega Feixas, de La Planella.

Defunció: Dia 2, morí, rebuts els S.S., Francisco Fàbrega Feixas, viu, de 85 anys d'edat, de La Planella. *En pau descansi.*

La Cot

Tarda: Acabament del Septenari. Despres del sermó es beneïran objectes pietosos.

Batet

Avui a la tarda: A les 2, estació de la Butlla, Via-Crucis, devoció dels 7 diumenges a S. Josep i doctrina.

Partera: Dolors Molas, amb missa.

Oficis: 2 per a les obligacions de la família Comadevall.

Cellent

Tarda: Doctrina, rosari i Via- crucis.

CONFESSIO

Cristiá: Si has pecat mortalment, te n'has de confessar. Si no ho fas, o ho fas malament, te condemnarás.

La confessió serà *dolenta*, 1) si no fas el degut exàmen; 2) si no tens dolor ni propòsit; 3) si vius voluntariament en alguna ocasió de pecar, sense procurar apartar-te'n; 4) si no volguessis complir alguna penitència grave; 5) si't callas algun pecat per vergonya.

La confessió serà *bona*, si tens: a) front per a rumiar tots els pecats mortals comesos; b) cor per avorri-los amb ferm propòsit de no tornar mes a pecar; c) boca per a dir-los tots al P. confessor; d) voluntat de complir la penitència.

Tingas sobre tot sempre present aquell aforisme catalá tan ben trovat:

*Al metge. al confessor i al advocat
sempre se'ls ha de dir la vritat.*

Perque, si no ho fas, te exposes a perdre el plet, la vida o l'ànima.

(Acabard)